

fredsene omfatte kun Landcommuner, og hvor disses Grændser hore op, ophorer ogsaa Amtsraadsfredsenes. Hensigten med den foreslaaede Redaction er at gjøre det klart, hvilke Kjøbstæder i Amtet det er, hvis Gader skulle vedligeholdes af det paagældende Amtsraad; de mange forskjellige Inddelinger, vi have i Amtene, gjøre, at det er meget vanskeligt at udtrykke sig anderledes. Jeg har ideimindste ikke kunnet finde en anden Maade at udtrykke Tanken paa, thi man kan ikke bruge Betegnelsen „Amtstuedistrict“, da Amtstuedistrictet jo ikke altid falder sammen med Amtsraadsfredsen, og jeg troer, at den Maade, hvorpaa Tanken er bleven udtrykt i Uendningsforslaget, er den korteste og tydeligste, man kan bruge. At denne Redactionsforandring vil være nødvendig, troer jeg ikke, at noget af Thingets ærede Medlemmer vil mis kjende; thi det, som for Dieblicket staaer paa dette Sted i Loven, er fuldstændig urigtigt.

Sobiesen: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at motivere det Uendningsforslag, som til § 8 er stillet af den ærede sidste Taler og mig. Som det vil være det høie Thing bekendt, er man tidligere i Lovgivningen angaaende Veivæsenet gaaet ud fra, at alt Veiarbejde paa de saakaldte Biveie skulde foretages ved Naturalarbejde. I de sidste 10—20 Aar har der ikke destomindre paa forskjellige Steder dannet sig en anden Praxis, idet man er begyndt at lade Arbejdet udføre ved Accord, og denne Fremgangsmaade er der virket for gennem Amtene, gennem Underøvrighederne og, saavidt mig bekendt, ogsaa fra Indenrigsministeriets Side, idet de underordnede Autoriteter ved forskjellige Leiligheder have faaet Paalæg fra dette om at virke for, at Accordarbejde blev anvendt ved Biveies Anlæg og Istandsættelse. Det forekommer mig nu, at det vilde være rigtigt gennem den nye Lov, som her foreligger, at virke hen til, at denne Maade at behandle Biveiene paa kunde faae en større Udbredelse; men jeg nærer nogen Frygt for, at, hvis Loven beholder den Redaction, den nu har, vilde man snarere opnaae en Tilbagegang. Jeg skal tillade mig for de af de ærede Medlemmer, som muligens ikke personlig maatte have nogen stor Erfaring med Hensyn til, hvilke

Følger Naturalarbejde og hvilke følger Accordarbejde har for Veiene, med et Par Ord at fremstille det forskjellige Forhold, som fremkommer, enten man anvender den ene eller den anden Fremgangsmaade. Naar Naturalarbejde anvendes efter den Maade, som den ældre Veilovgivning anviser, deles Veiene i Parter imellem de forskjellige Beboere i Sognet; hver faaer sit Stykke at gjøre istand, og ved et aarligt Syn paalægges man denne Mand at lægge saamange Læs Gruus paa sin Part, hin Mand at paalægge saamange Læs paa sin Part osv. Dette Gruus bliver nu ført paa efter den Vedkommendes Leilighed, og der bliver ikke fulgt nogen bestemt Plan, ligesom der heller ikke føres noget tilstrækkeligt Tilsyn med, at Veien først er skuffet fri for den daarlige Fyld — et Tilsyn, der ogsaa vilde være meget vanskeligt, da Arbejdet udføres til forskjellige Tider —, og endelig har man ingen Garanti for, at det Materiale, der paaføres Veien, virkelig tjener til dens Forbedring. Naar Licitation anvendes, har man forskellige Fordels. Man har først og fremmest den Fordeel, at Tiden, paa hvilken Veiarbejdet skal udføres, kan nøie overholdes. Det vil vistnok være de Herrer bekendt, at de Veiarbejder, som udføres enten i den meget varme og tørre Aarstid eller i den meget vaade Aarstid, ere aldeles spildte og til ingen Nytte for Veiene, og det er altsaa allerede derfor af stor Betydning, at den Tid, der i Licitationsconditionerne er bestemt, kan overholdes. Ligeledes er dette af Bigtighed med Hensyn til Controlen; thi de Mænd, som skulle controlere Arbejdets Udførelse, have da den accorderede Tid at holde sig til; Arbejdet vil blive udført paa eengang og kan oversees paa eengang af dem, der skulle controlere det. Dette er imidlertid i mine Tanker ikke Hovedfordelen; hvad der er det Væsentligste, er det Materiale, der anvendes. Man kan efter den bestaaende Lovgivning ikke paalægge Sognene at paaføre Veiene slagne Steen undtagen der, hvor Veiene føre igennem sammenbyggede Landsbyer; men det vil vistnok være Enhver klart, at der er store Veistrækninger, navnlig saadanne, der føre gennem Moseterrain og Skov, hvor det er fuldkommen nødvendigt, at der, for at Veien